

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/16728,Kloczowski-Jerzy.html>
2021-09-23, 05:01

Kłoczowski Jerzy

Jerzy Kłoczowski, ur. 29 XII 1924 w Bogdanach Wielkich k. Przasnysza. Absolwent Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, kierunek historia (studia rozpoczęte na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu); w 1950 doktorat, od 1956 docent, od 1967 prof. nadzw., od 1974 prof. zwyczajny.

W 1940 wysiedlony z rodzicami przez Niemców do Generalnej Guberni z konfiskatą majątku. 1941-1944 w ZWZ, nast. AK, żołnierz Pułku Baszta, oddział przy KG AK; ukończył szkołę podchorążych (1943) i LO im. Adama Mickiewicza w Warszawie na tajnych kompletach (1944); w 1944 dowódca plutonu w kompanii B1; w czasie Powstania Warszawskiego na Mokotowie, 24/25 IX 1944 ciężko ranny (utracił prawą rękę, prowadząc szturm plutonu na Królikarnię). X 1944 – I 1945, po kapitulacji, w obozie jenieckim w Skierniewicach. Od 1950 pracownik naukowy na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim: kierownik Katedry Historii Średniowiecznej, Katedry Historii Kultury Polskiej, od 1957 Instytutu Geografii Historycznej Kościoła w Polsce; 1968-1974 dziekan Wydz. Nauk Humanistycznych; długoletni kierownik Sekcji Historii. W 1956 współzałożyciel KIK w Warszawie. Od 1959/1960 przewodniczący Polskiego Komitetu ds. UNESCO, wielokrotny członek Rady Wykonawczej (Paryż) z ramienia Polski i przewodniczący delegacji polskiej na konferencji generalnej UNESCO w Paryżu. Od 1968 przewodniczący Polskiej Komisji Historii Porównawczej Chrześcijaństwa w ramach Komitetu Nauk Historycznych PAN, od 1981 wiceprzewodniczący Międzynarodowej Komisji Historii Porównawczej Chrześcijaństwa. 1981-1991 członek Rady Polskiego Instytutu Kultury Chrześcijańskiej Fundacji Jana Pawła II w Rzymie.

Od IX 1980 w „S”. Od 1981 przewodniczący Wszechnicy Związkowej Regionu Środkowo-Wschodniego. 1984-1985 i 1987-1988 członek Społecznego Komitetu Nauki w Lublinie.

Kłoczowski Jerzy 4740 2.jpg

Data urodzenia 29-12-1924

1985-1987 wykładowca na Uniwersytecie Paris IV – Sorbona. Pośredniczył w utrzymywaniu kontaktów między doradcami Lecha Wałęsy (głównie Bronisławem Geremekiem) a ośrodkami i instytucjami na Zachodzie.

Od XII 1988 członek KO przy Przewodniczącym „S” Lechu Wałęsie. 1989-1990 współinicjator i prezes Okręgu Lublin Światowego Związku Żołnierzy AK. 1989-1991 przewodniczący KO woj. lubelskiego, następnie KO Lubelszczyzny; członek Trybunału Stanu. 1990-1991 senator RP z listy KO „S” (następnie w Klubie Parlamentarnym UD), wybrany w wyborach uzupełniających po śmierci senatora Adama Stanowskiego; członek senackiej Komisji Spraw Zagranicznych. W I 1991, podczas interwencji wojsk sowieckich na Litwie, delegat polskiego Parlamentu do reprezentacji parlamentarnej Litwy, zabarykadowanej w gmachu Parlamentu w centrum Wilna. W 1991 inicjator i fundator Instytutu AK w Lublinie. Członek honorowy KIK w Warszawie i Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauki. Od 1991 prezes Zarządu Towarzystwa Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej. Od 1992 członek korespondent, od 2004 członek czynny PAU. W 1993 dr h.c. uniwersytetu w Grodnie, w 1998 Akademii Mohylańskiej w Kijowie oraz Wolnego Uniwersytetu w Berlinie, w 1999 Paris IV – Sorbona. Od 1998 członek Rady Naukowej przy Wielkim Kanclerzu KUL. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL. Od 1999 wiceprzewodniczący Forum Polsko-Ukraińskiego. Od 2000 członek honorowy Polskiego Towarzystwa Historycznego. 2000-2004 przewodniczący (od 2004 przewodniczący honorowy) Konwentu Europejskiego Kolegium Polskich i Ukraińskich Uniwersytetów. Od 2002 dyr. Instytutu Europy Środkowo-Wschodniej w Lublinie.

Wykładowca wielu uniwersytetów, autor i redaktor ok. 1 tys. publikacji naukowych z zakresu historii.

Odnaczony Krzyżem Virtuti Militari V kl. (1944), Krzyżem Walecznych i Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami i Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (1996), Nagrodą Obojga Narodów nadaną przez Zgromadzenie Poselskie Sejmików Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Litewskiej w Wilnie (1999), Nagrodą „Rzeczypospolitej” im.

Jerzego Giedroycia (2001), Krzyżem Papieskim Pro Ecclesia et Pontifice (2002), Nagrodą Pojednania Polsko-Niemieckiego (2002), Orderem Orła Białego (2004), Medalem Za Zasługi dla KUL (2004), ukraińskim Orderem Zasługi III kl. (2008).

1969-1987 rozpracowywany przez Wydz. IV KW MO/WUSW w Lublinie w ramach KE.

Marcin Dąbrowski

[Region Środkowo-Wschodni, Lublin](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)